

2074

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/4912
van het repertorium

Nr. 874 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

kantoorbediende,
geboren te op
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd of geweest zijnde
, eigendom van

kantoorbediende, geboren te op
, wonende te

A/ te , vastgesteld op 29 maart 1993

Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste inrichting te weten bestaande burelen te hebben uitgebreid met een uitbouw van ongeveer 1,5 m op 6 m zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

en vanaf 29 maart 1993 tot de dag der dagvaarding voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

B/ te , vastgesteld op 21 september 1995:

Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van meerdere vaste inrichtingen te weten:

1. een afdak/overdekking;
 2. een publiciteitszuil;
 3. twee hondenkennels;
 4. een ondoorzichtige afsluiting bestaande uit wit zeil van ongeveer 1,20 m lang en 1,80 m á 2,00 m hoog
- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

en vanaf 21 september 1995 tot de dag der dagvaarding voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65°1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68°1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de

ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 15.000,- Fr., thans gelezen als 371,84 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 28/10/1999, in en
ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen: 68,12 euro. De Bewaarder (get.)

eigendom van krachtens een akte van
aankoop d.d. 9.2.90 not. gereg.
26.2.90

eigendom van krachtens een akte van
aankoop d.d. 24.4.95 not. gereg.
28.4.95

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 18 juni 2004 door beklagde tegen al de schikkingen
- op 23 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 8 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke onder meer als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie

van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te

A. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning tussen 1 maart 1993 en 29 maart 1993, op een niet te bepalen tijdstip, bestaande burelen te hebben uitgebreid met een uitbouw van ongeveer 9m²

B. zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies te hebben opgericht, feiten vastgesteld op 21 september 1995

C. vanaf 29 maart 1993 en vanaf 21 september 1995 tot 4 oktober 1999 (bevel tot dagvaarding), enerzijds de uitbreiding van de bestaande burelen en anderzijds de overige constructies in stand te hebben gehouden zonder stedenbouwkundige vergunning.

en:

... de gemachtigde ambtenaar ...,
dient verbeterd te worden als:
... de stedenbouwkundige inspecteur ...

...

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak van de uitbreiding van de kantoren, van de publiciteitszuil, van de hondenkennels en de afsluiting en dit binnen een periode van zes maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagde daarenboven tot een dwangsom van 170 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer, op 3 mei 2006, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

...

1. Op strafgebied

Overwegende dat de eerste rechter terecht de tenlasteleggingen overeenkomstig het decreet van 18.05.99 heeft aangevuld en verbeterd, alsook de term "gemachtigde ambtenaar" heeft verbeterd in "stedenbouwkundige inspecteur";

Overwegende dat de feiten bijkomend dienen geactualiseerd te worden conform de vordering van het Openbaar Ministerie ter zitting van 11 januari 2006:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003"
de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat beklaagde in kennis werd gesteld van de actualisering van de feiten ter zitting en zich hieromtrent heeft kunnen verdedigen;

...

2. Wat betreft de herstellvordering

Overwegende dat het Hof niet bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering met betrekking tot de feiten voorzien onder de tenlastelegging B (oprichting van afdak, publiciteitszuil, 2 hondenkennels en afsluiting) gelet op de vrijspraak;

Overwegende evenwel dat de verjaring van de strafvordering (feiten voorzien onder de tenlastelegging A: uitbouw burelen) niet in de weg staat dat nog dient geoordeeld te worden omtrent de herstellvordering die voor de verjaring van het misdrijf werd ingesteld met name op 9.10.96 door de stedenbouwkundige inspecteur waarbij deze instemt met de herstellvordering van het college van Burgemeester en Schepenen van van 25 maart 1993;

Overwegende dat het herstel in deze zaak inhoudt: de afbraak van de wederrechtelijke constructies;

Overwegende dat in zoverre de herstellvordering gebaseerd is op het misdrijf van instandhouding (feiten voorzien onder tenlastelegging C: uitbreiding bestaande burelen en overige constructies) het Hof het wenselijk acht gezien de inbreuken gepleegd werden in niet kwetsbaar gebied en derhalve voor de instandhouding van deze wederrechtelijke constructies geen strafsanctie meer geldt en gelet op de evolutie in de rechtspraak, om een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen alvorens ten gronde over de herstellvordering in zijn geheel te oordelen op grond van artikel 198bis DRO;

...

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de aanvulling en de verbeteringen;

Het bestreden vonnis voor het overige wijzigend;

Actualiseert de feiten zoals hiervoor gezegd;

...

Wat betreft de herstellvordering:

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering gebaseerd op de tenlastelegging B gelet op de vrijspraak;

Alvorens recht te doen over de gegrondheid van de herstellvordering voor het overige, legt de vordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op grond van art. 198 bis DRO en beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 8 november 2006 om 10 uur;

...

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan;

* * *

Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. loco
Mr. beiden advocaat bij de balie van

Motivering ten gronde

De herstellvordering d.d. 9.10.96 geënt op de verjaarde inbreuk van oprichting (in de tenlastelegging A: uitbreiding bestaande burelen) is tijdig ingesteld zodat deze ter beoordeling aan het Hof voorligt.

De herstellvordering geënt op het instandhoudingsmisdrijf (in de tenlastelegging C: uitbreiding bestaande burelen en de overige constructies zoals afdak, publiciteitszuil, 2 hondenkennels, een ondoorzichtige afsluiting) ligt eveneens ter beoordeling aan het Hof voor.

Immers de opheffing van het strafbaar karakter van het misdrijf van instandhouding heeft alleen het verval van de op dat misdrijf gesteunde strafvordering tot gevolg. Deze wijziging bij gebrek aan andersluidende bepaling, brengt evenwel niet mee dat de instandhouding die strafbaar was op het ogenblik dat zij plaatsvond, niet langer de grondslag kan uitmaken van een herstellvordering.

De herstellvordering met betrekking tot een aantal bouwwerken (nl. het bureel, de hondenkennels en de afsluiting) is niet vervallen door betaling van een transactiesom op grond van art. 158 §3 DRO gezien de betaling van de transactiesom niet gevolgd werd door een regulariserende vergunning.

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid heeft zich akkoord verklaard met de herstellvordering zoals geformuleerd door de stedenbouwkundige inspecteur.

Het Hof gaat in op de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zoals gemotiveerd in de vordering tot herstel op 9.10.96. De stedenbouwkundige inspecteur sluit zich aan bij de herstelmaatregelen zoals gevorderd door het College van Burgemeester en Schepenen met dien verstande dat eveneens de afbraak wordt gevorderd van de uitbouw en de veranda wegens gebrek van een regularisatieaanvraag. Deze herstellvordering is weliswaar in algemene bewoordingen opgesteld stellende dat de wederrechtelijke constructies gelegen zijn in woongebied en slechts worden toegestaan als dit verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. Mede gelet op de motivering in het kader van de regularisatieprocedure en de bijgebrachte foto's in het strafdossier, is de herstellvordering vanuit ruimtelijk oogpunt aanvaardbaar.

Deze afdoende gemotiveerde herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de perken van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door beklagde gepleegde misdrijven. Deze herstellvordering steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. De door beklagde opgerichte en instandgehouden constructies werden zonder vergunning opgericht en de deels gevraagde regularisatie werd geweigerd ingevolge MB van 23.01.04.

Nu noch door de stedenbouwkundige inspecteur noch door het College van Burgemeester en Schepenen een vordering tot meerwaarde is gesteld, kan het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel bevelen. Het bestuur heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de herstelmaatregel hetgeen niet aan de rechter toekomt noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan. De stedenbouwkundige inspecteur heeft duidelijk te kennen gegeven dat dergelijke constructies niet kunnen gedoogd worden omdat ze storend zijn voor een goede ruimtelijke ordening ter plaatse doordat het geheel geen

enkele ruimtelijke en architecturale kwaliteit aanbiedt en niet past in de omgeving. Hierdoor heeft de stedenbouwkundige inspecteur impliciet geen meerwaardevordering willen toepassen en er is derhalve geen meerwaardevordering aanhangig zodat het Hof deze herstelmaatregel niet ambtshalve kan bevelen.

De eerste vaststellingen dateren van april 1993 waarop beklagde aankondigde een regularisatieaanvraag in te dienen. Gelet op dit gegeven werd de herstellvordering niet maar toch quasi onmiddellijk en tijdig genomen in oktober 1996 nadat werd vastgesteld dat beklagde andere nieuwe inbreuken op de stedenbouwwet beging. Immers de stedenbouwkundige inspecteur is bevoegd om de herstellvordering in te leiden en deze bevoegdheid blijft bestaan ongeacht het tijdstip waarop hij meent deze vordering te moeten indienen. Deze herstellvordering is derhalve tijdig genomen. Ten onrechte beweert beklagde dat door het opleggen van de herstellvordering het evenredigheidsbeginsel zou geschonden zijn. Gelet op de aard van de inbreuken en de plaatsgesteldheid, staat de opgelegde maatregel niet in wanverhouding met de inbreuk. Immers beklagde heeft de herstellvordering immers deels uitgevoerd.

Het volledig herstel in deze zaak houdt in:

- de afbraak van de showauto op voet en het reclamepaneel tegen de gevel
- stopzetting verkoop tweedehands voertuigen (dit onderdeel was echter niet het voorwerp van enige tenlastelegging)
- de afbraak van de uitbreiding van de burelen met uitbouw en veranda
- de afbraak van het afdak, de publiciteitszuil en afsluiting
- de afbraak van de skateboardpiste met reclamepanelen.

Op 21 april 1999 is vastgesteld dat de skateboardpiste, de showauto op voet en reclamepanelen zijn afgebroken.

In deze herstellvordering is geen sprake van de afbraak van de 2 hondenkennels. Ook in latere vorderingen noch in een vordering van het College van Burgemeester en Schepenen werd de afbraak van de hondenkennels gevorderd. Het Hof beveelt dan ook niet de afbraak van de 2 hondenkennels.

In besluiten beweert beklagde dat het afdak (de luifel) zou zijn afgebroken, doch dat is in concreto niet aangetoond.

Derhalve is de herstellvordering slechts in hierna volgende mate gegrond:

- de afbraak van de uitbreiding van de burelen met uitbouw en veranda
- de afbraak van het afdak (luifel), de publiciteitszuil en de afsluiting.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 170 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om reden dat de regularisatieprocedure ten einde is en beklagde nog steeds niet de herstellvordering zoals gesteld in 1996 heeft uitgevoerd.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2

decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Het arrest van 3 mei 2006 verder uitwerkend;

Hervormt het bestreden vonnis wat betreft de herstelmaatregel en verklaart deze slechts deels gegrond;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de afbraak van de uitbreiding van de burelen met uitbouw en veranda en de afbraak van het afdak (luifel), de publiciteitszuil en de afsluiting binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot

betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD ZEVENTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 31,35 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden onderdelen van deze herstellvordering.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZES DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier